Luleå d. 18 Jan. 1886.

Grosshandlaren
Ht. Herr J. Aug. Bergman
Nederkalix

Har att erkänna ärade skrifvelsen af 13 d:s, hvarför får vördsamt tacka.
Som jag nämnde i min bref af 11:te dennes, visade sig W:m mycket belåten med att underhandlingen öppnats med honom; och var jag då öfvertygad om att allt skulle komma ordnadt med honom, så att han i hufvudsak skulle antaga förslagskontraktet, under reservation af Styrelsens bekräftelse.
Men så kom hans inspektor i Storbäcken med och pratade i honom en hel hop dumheter.
Insp. Österberg skickades sedan till mig med en P. M. från W:m, som såg ut ungefär sålunda:

1:50 för de större träden
1:25 " " mindre "
100,000 för hemmanen i skiften
20,000 för inventarierna

Byggnaderna i Jockmock äfvensom
Fors- och bomafgiften samt Säfvart öf-
vertages icke.
Någon ränta (de 19000) för utstående
med 2/3 delar af stubbörena betalas
ej af Köparne.
Jag sade Hr Ö. att en dylik P.M. vore
ej värdt medsända till Stockholm, det
vore att totalt göra hvarje underhand-
ling om intet.
Under samtal med Ö. lyckades jag
emellertid öfvertyga honom om,
att 1:68 är godt pris för Jockmocks
träden och att de aldrig mot detta
pris kunna få köpa dylika träd samt
att affären i sin helhet derföre är
god och att tanke på prutning för-
gäfves är.
Wid senare möte med Wm fram-
höll jag det ytterst oklokt deri, att
komma fram med ett förslag, sådant
som det af honom och Österberg uppa-
ställda. Det vore att göra affären
om intet och skulle våra herrar
förläggare ej ett ögonblick tveka

att afbryta en underhandling, om ett dylikt missbjudande på deras liberala offert komme under deras ögon. Jag framhöll vidare, att man begärt 90,000 för öfverlåtelsen i sin helhet, samt att man derför ej behöfver tala om, hvad hvarje del deraf kostar — samt att meningen vore, att om Wm för sin del ville affären, så kunde det vara lämpligast att kontrakt uppgjordes här med honom, och att han underskref kontraktet under reservation — att styrelsen godkänner detsamma.

Wm lofvade då ytterligare taga saken i öfvervägande. Men icke förthy afgick hans betänkande samma dag eller sistl. Thorsday.

Härom hade jag ingen aning, förrän jag i Lördags å auktionen träffade Wm, då han sade mig, att han redan afsändt sitt utlåtande och att detta var i ungefärlig öfverensstämmelse med det laf Österberg uppsatta förslaget, hvilket visats mig.

I så fall, svarade jag, är affären
ohjelpligt fallen, men derest I
anser, att den bör komma till stånd,
är det absolut nödvändigt, att I
genast tillskrifven styrelsen, att
I vid närmare efterinnande och
tillfölje sednare ingågna underrättelser
om densamma funnit, att affären
är bättre än I förrut uppfattat den-
samma — samt att I på grund häraf
tillstyrker affären sådan den offer-
terats. Om detta ej göres, skrifver jag+
Wm blef då fasligt häpen, sade att
han till styrelsen endast velat fram-
ställa ett prutningsförsök, samt att
han hoppades, att om det gänkades
något litet, så skulle affären till
ömsesidig belåtenhet snart afslutas.
Han skickade sedan — igår afton —
Ö. upp till mig med begäran, att jag
ej skulle skrifva något till våra
Herrar förläggare, som skulle hindra
affärens afslutande samt bade
Ö. i uppdrag säga mig, att anbudet
höjts till:

+ genast till Wästfelt, att han genast börjar lumma och inmärka virket för vår räkning.

2)

1:50 pr träd öfverlemnad
130,000 för Hemman och skiften samt
Nybyggesansökningarne i Jokk-
mokk (på dessas tillvaro hade
Ö. gjort W. uppmärksam)
100,000 för fors- och bomafgifter samt Säf-vast
20,000 för inventarierna.

Af samtalet med Österberg fram-
gick dock, att W. tillstyrkt att för
träden betalas 1:68, om de ej fås för
1:50, samt att byggnaderna i Jokkmokk
må öfvertagas för 30,000 kronor, om
säljarne uppställa detta som ett of-
tergifligt vilkor.

Hans utlåtande ser väl derför ut
ungefär sålunda – det påstå nemligen –

Afträdessumma för träden	484,000
Hemman, skiften och nybygges-ansökningar	130,000
Byggnaderna	30,000
Inventarierna	20,000
Säfvastbommen	100,000
S:a	764000

Alltså ett försök att pruta 136,000 kr.
på begärda 900,000 kronor [illegible]

de i särskilda bestämmelserna upptagne 19000 kr ränta.
Mot öfriga "särskilda kontraktsbestämmelserna" har han ej anmärkt något.
Af samtal med jägmästar Hullberg, som af W. blifvit tillfrågad om ett och hvarje rörande affären, har framgått, att H. sagt till W., att "säljarne äro galna som afhända sig sina hemman och skiften för 175000 – det ser ut, som de ej känna deras rätta värde, ty på dessa hemman och skiften finnas minst 500,000 träd." Att H. sagt detta till W. lider intet tvifvel – ty märkvärdigt nog, tror H. detta sjelf (På flera af dessa hemman har han för resten aldrig varit, utan har han denna tro af Wästfelt!).
Det är derföre någon anledning hoppas, att W. sjelf tror dem värda 175,000 samt att han äfven i denna punkt tillstyrkt vederbörande att i nödfall gifva vika.
Ytterst förargligt emellertid att W. – tvärt emot löfte till mig –

skulle vara så hågsen på att insända sitt utlåtande. Jag kan emellertid ej förklara det på annat sätt, än att han varit så ytterst ifrig på att affären snarast möjligt komme till uppgörande, att han ej ville försumma någon tid med vidare underhandlingar med mig, som han jemn dels ej hade något bemyndigande att göra några eftergifter, dels under inga omständigheter ansåg att sådana borde och kunde göras.

Jag vet emellertid – dess bättre – med mig sjelf, att jag ej företagit något, som kunnat gifva anledning till, att den af Hr Grossh:n utstakade planen till en del misslyckats – och icke får man undra på, att W. åtminstone vill göra försök att pruta.

Jag bad W. lemna mig en P. M. – i hufvudsak upptagande de punkter, som hans utlåtande till Styrelsen innehåller – för att genom mig öfverlemnas till Hr Grossh:n. Han lemnade mig då närslutna intet-sägande P. M.

Hvad Skogsinspektören (han måtte råd-göra med alla menniskor) sagt, om ofullbordade elfrensningsarbeten samt 2årig flottning, är helt enkelt osanning. För att fullborda elfrensnings-arbetena erfordras endast omk. 6000 kronor — en bagatell att fördela på 500000 träd — samt att något virke skulle behöfva 2 år för att komma ned, kan ej ens tänkas. Under de 12 år, som Snickeriet haft utdrifning efter samma vattendrag, har flottningen hvarje år gått på ett år. Detta vet Österberg och han har äf-ven — likson jag — sagt H. detta.

Som H:s utlåtande snart är i Stockholm, har jag telegraferat till H:r Hummel och bedt honom invänta mitt gårdagsbref, hvaruti jag redogjort för den underhandling, som jag haft haft med H.

Delningen af de 100,000 träden, som såldes å auktion i Lördags — är bestämd sålunda: Bodträskfors 15,000
Sundström & Ekbäck 15,000

Wittgensteins 6,000
C. Palmgren 3,000
Gellivara Bolag 61,000 S:a 100,000;
anbudet afgafs af Gellivara bolag, som
bjöd 60 öre pr träd.
Öfverstlöjtnant Bergman, som skött
om uppgörelsen med W:m om denna
fördelning, anser för sin del, att trä-
den ej äro synnerligen värdefulla
att ha, hvarföre han ansåg, att Bad-
träskfors borde nöja sig med 15,000.
Under 60 öre var ej värdt bjuda, ett
lägre anbud hade ej antagits.
Jag misstänker att C.O.B. rent af
tillrådt W. att ej vidare underhand-
la med mig om Stor-affären, utan
att söka öppna underhandling direkt
med H.l. Såväl C.O.B. som Ed:e hafva
ej kunnat låta bli, att visa sig
afundsamma öfver det uppdrag,
jag fått af Hr Grosh:r —, detta oaktadt
jag talt med dem begge om saken samt
frågat C.O.B. till råds i allting, som
rör detta ärende. Ed:e sade en gång
bland annat: "det blir i alla fall

ingenting utaf med hela den der affären, förrän Hf. får hand om saken"; och C. O. B. instämmande!
Widare hade C. O. B. låtit W. förstå, att jag gör allt, hvad jag kan, för att affären skall gå om intet – af det skäl att jag är rädd förlora min plats vid Snickeriet med dermed förenade inkomster. Detta jemnsa har jag af Osterberg – som sade det rent ut till mig. xx
Det kan ju mycket väl hända att min misstanke är ogrundad, men nog finnes det ju ocksâ skäl att antaga att så ej är förhållandet – i synnerhet då man, såsom jag, i grund och botten vet huru svaga och ängsliga vederbörande äro om äran – "att vara de som uträttat allt!" – Något så gement usel vill jag dock ej tro dem om – fastän jag ej kan låta bli hysa mina misstankar, att de gerna önskade, att de sjelfva, och icke Eder man här på platsen, finge vara mellanhand i under-

lingen.

Jag har ej talt vid C.O.B., om Hr Grosth: förslag, att – i händelse affären kommer till stånd – engagera Wästfelt för Bf.
Det kan ju vara tids nog längre fram?

Ödmjukeligen
H. Ostenblad.

x x På fått och vis kan det ju ej skada, att W. tror, att jag så mot affären, på mycket mera tiotro och vigt borde han fästa vid de skäl, jag framhållit för affärens antaglig-het.

Luleå d. 24 Juni 1886

Grosshandlaren
Herr J. Aug. Bergman
Nederkalix

För "egendomlighetens" skull vill jag härmed omnämna ett rykte, som lärer vara i omlopp i Westerbotten, neml. att dervarande Kronofogden Swart skall afgå — samt att vår vän C. Otto skulle vara bestämd till hans efterträdare. Det låter fast otroligt, men påstår Insp. Rm på Carlsvik, att han hört det sägas af flere Skellefteåbor, då han för några dagar sedan gjorde en resa ditåt. "Ingen rök utan eld" säger ju ordspråket, och hvem vet — omöjligt är det ju icke. Vi veta, huru föga som fattades, att den mannen nu residerade här i Luleå.

C. O. tyckes ej vara böjd för indragandet af Kraksforsinspektionen, förrän nästa år, då afvittringen är klar —; deremot är han mycket böjd för att totalt indraga Jockmock och der sätta unga Rutberg som förste man, sorte-

lande direkt under Bfs. Hl lutar åt samma håll och anser jag äfven för min del, att detta vore det lämpligaste i många afseenden.
Om någon tid härefter ernar jag uppresa till Bfs för att tillsammans med C.O.B. dels söka utreda anledningen till det dåliga resultatet (nu i flera år), dels uppgöra ett förslag, huru allt bör ordnas efter sammanslagningen, i enlighet med ~~[illegible]~~ erhållet uppdrag. Hvad som ofvan nämnts är alltså endast förskottsvis.
Här talas rätt mycket om förestående bolagsstämman. Palmgren, Ax E. m. fl. skulle visst gerna se att bolagets tillhörigheter såldes på auktion, så att de finge vara med om att dela rofvet. Detta prat är emellertid ej värdt att fästa sig vid — fastän det är obehagligt att höra derpå. Emellertid är det nog skäl uti att i tid förse sig med fullmakter der sådana kunna erhållas. Möjligen vore det äfven skäl uti, att de större aktieegarne (Hr Grosch. och Hr Hl) fördelade sina aktier på flera händer. Jag har hört, att man

partiet ämnar söka skaffa sig fullmakter hvad möjligt är. Som bekant får ingen rösta för mer än 1/5:del af vid stämman representerade aktier.

Jag bifogar 5 exemplar af Styrelsens tryckta inlaga till bolagsstämman, ifall Hr Grosshr häraf skulle hafva behof.

Stadsfullmäktige valet gick bra igår. C. Palmgren jr erhöll flesta rösterna. Tjenstemännen voro mycket eniga och röstade alla på Tullförvaltaren Wahlgren, tjenstemän utan all reson. Tjenstemännen äro mycket bittra öfver utgången, de hade gjort sig alltför säkra och hade flera af dem af denna anledning underlåtit att gå upp vid valet.

Hr Almqvist är sedan en vecka i Säfvast, så jag slipper dela min tid så mycket som förut.

Hr Grosshr ärade skrifvelse från Piteå har jag riktigt mottagit och får derför tacka.

Tillönskande Hr Grosshr angenäm och helsobringande resa samt en

hjertligt välkommen åter, tecknar
Med utmärkt högaktning
ödmjukaste
H. Östenblad

Af Hr Hl har jag hört att Hof-
predikanten Bergman gör Hr Grosshr-
dlns sällskap på resan till Jämtland
och ber jag med anledning häraf
att Hr Grosshr. till honom framför
min vördnadsfullaste helsning.
Han minnes mig måhända ej, men
men minnes jag väl min aktade
f. d. lärare från skoltiden.

Ödmj
D. S.